

Az imádók, a rettegők és a közömbösek

Szűcs Sándor
www.apcsel29.hu

Máté 2:1-18

Három része lesz ma a karácsonyi üzenetnek, az első a misszióért égő keresztyénekhez fog szólni, a második a Jézust még nem ismerőkhöz, a harmadik pedig a vallásos életükkel nagyon elégedettekhez. Hadd kérjek mindenkit szeretettel, hogy ebből a háromból mindenki a maga ingjét öltse fel, ne a másikat!

1. Akik elismerik, hogy Jézus Úr!

"Bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe". Bár az eredeti szöveg "mágusokról" beszél, semmiképpen ne gondoljunk varázslókra. Eredetileg egy perzsa papi osztály tagjait illették ezzel a névvel, később kiterjedt mindazokra, akik filozófiával, csillagászával, sőt asztrológiával, álmok magyarázásával foglalkoztak. Ezek a bölcsek valószínűleg Babilonból jöttek, és nyilvánvalóan asztrológiával foglalatostkodtak.

A bölcsek a csillagok állásából olvasták ki, hogy megszületett a zsidók királya. A Biblia nem írja le, hogy milyen csillagot láttak, többféle magyarázat is létezik. A legvalószínűbb a Kr.e. 7-ben történt (Krisztus nem pont 0-ban született!), ritka, bolygóközi együttállás: a Jupiter és a Szaturnusz találkozott a hal jegyében. Korabeli bizonyítékok mutatják, hogy Jézus idejében Babilonban évtizedekre előre ki tudták számítani a csillagok mozgását. Ez a ritka együttállás is előre jelezve volt. Minthogy a Jupitert a világ uralkodója csillagának, a hal jegyét a végidők jelének, a Szaturnuszt pedig Palesztina csillagának tekintették, a következő eredményre jutottak: Palesztinában megszületik a végidők királya.

A bölcseket, akik elismerték, hogy Jézus Úr, tehát az asztrológia vezette Palesztinába. Mivel az asztrológia, mint életszemlélet és vallás, igen elterjedt ma, kicsit gondoljuk végig, hogy amit eddig láttunk, **az mit jelent és mit nem jelent.**

Nem jelenti, hogy Isten feloldotta korábbi tiltását és utálatát az asztrológiával kapcsolatban. A Biblián első lapjától kezdve végigvonul, hogy Isten teremtette az égitesteket, azért, hogy napok, hetek, ünnepek meghatározói legyenek. Isten azonban határozottan tiltja mindenféle tiszteletüket a jövő, a sors vagy a jellem tudakolása által. "Ha szemedet az égre emeled, és látod a napot, a holdat és a csillagokat, az ég egész seregét, ne tántorodj meg, ne borulj le azok előtt, és ne tiszteld azokat; mert azokat az ég alatt levő többi népeknek hagyta meg Istened, az Úr." (5Móz 4:19) Ma tömegeket zár be sorsukba, (rossz) jellemvonásaikba, más emberek előítéletes megközelítésébe az asztrológia. Visszatérő mondat, hogy én ilyen jegyben születtem, és ezért ilyen vagyok – még ha ez egyértelműen bűnös tulajdonság is. Senki ne próbálja ezt az istentelenséget a bölcsek történetével alátámasztani!

Akkor hogyan értsük ezt? Azt kell meglátnunk ebben, és ez nagyon fontos, hogy Isten használta a pogány bölcsek asztrológiai és kulturális hátterét ahhoz, hogy beszéljen velük. A Bibliát nem használhatta, mert nem ismerték. **Isten önmaga megismertetésében, kijelentésében alkalmazkodik hozzánk.** Ott találkozik velünk, ahol vagyunk, és azon a nyelven kommunikál velünk, amit megértünk. Ez minden misszió alapja, és ez még a karácsonyi történetből is világosan kitűnik. – Ha a keleti mágusokhoz így tud szólni, akkor így szól hozzájuk. **Mert neki mindennél fontosabb, hogy leborulva imádják Fiát, Jézust.** És kevés olyan helye van a Bibliának, ami ennél világosabban megmutatja: **Isten nem a módszerrel foglalkozik, hanem az eredménnyel!** Legyen az pogány vallás, legyen az zene, film, tánc, akármilyen – csak az ember boruljon le az Isten Fiát imádni! (Csak zárójelben hadd jegyezzem meg, a módszereket nagyon kritizáló emberek közül mindig kevés az imádó ember!)

Ugyanez az alapelv Karácsony titka magyarázatának is. Miért lesz Isten emberré? Hogy szóljon hozzánk, hogy kijelentse szeretetét nekünk Jézusban. Miért nem más módon teszi ezt? Azért, mert így érthetjük meg

és fogadhatjuk be a legvilágosabban. Lehet, hogy botrány az észnek, hogy egy csecsemőben emberré lett a Teremtő – mégis azt eredményezte, hogy Jézus nevére minden térd meghajol!

De vigyázzunk, mert egyesek talán azt mondanák épp a mágusokra hivatkozva: nincs szükség a Bibliára, elég az asztrológia! – Figyeljük meg, hogy meddig jutnak a bölcsek az asztrológia által! Van benne valamennyi igazság, mert elérkeznek Júdeába, de nem tudnak tovább menni. Jó helyen keresik őt, de mégsem elég pontos az információjuk. Végül a Szentírás, az Ószövetség segít, amelynek alapján az írástudók megadják a választ: a próféta szerint Betlehemben kell megszületnie a Messiásnak. Az asztrológia, az idegen kultúra elindíthat ugyan, de Isten kijelentése adja meg a teljes választ.

Hasonló dolog történt egy kábítószeres fiúval, aki az egyik heroinos víziójában találkozott Jézussal. Amint kijózanodott, keresett egy Bibliát, elkezdte olvasni, és megtért. Keresett egy közösséget, ahová beépült, és ma hirdeti az evangéliumot a kábítószereknek. Emelje fel a kezét, aki kétségbe meri vonni, hogy Jézussal találkozott? – Lehet, hogy ezt egy jó baptista gyomra nem tudja bevenni, de ennek a fiúnak az élete megváltozott, és leborulva imádja Jézust!

Miután a bölcsek megtudják, hogy Betlehemben kell keresniük az uralkodót, elindultak és elmentek a városba. A csillag előttük ment, majd megállt az általuk keresett hely fölött - erre azonban már semmiféle csillagászati-asztrológiai magyarázatot nem lehet adni, itt Isten csodájáról van szó. A prófétaige alapján eljutnak Jézushoz, és azt teszik, amit Jézus előtt az ember egyedül tehet: leborulva imádják őt. Elismerik, hogy Jézus az Úr. Messziről jöttek, - és most nem földrajzi értelemben mondom ezt. Pogány asztrológusok, akik a legkevésbé valószínű jelöltek arra, hogy Jézust imádják. Vegyük észre, hogy Máté evangéliumának a lelegején, (emlékezzünk, ráadásul Máté az evangéliumát kifejezetten zsidóknak írta!) Jézus születéséhez kapcsolódóan ott van: ő mindenkihez és mindenkiért jön. A pogányoknak ugyanúgy Jézus az út, mint a zsidóknak. És ezek a pogányok megtalálták a Messiást, és leborultak előtte. Nekik a karácsony egy életre emlékeztető ünnep marad.

2. Aki retteg attól, hogy Jézus Úr

Van ennek a történetnek egy másik szereplője is: Heródes.

Talán emlékeznek a testvérek, tavaly karácsonykor megnéztünk egy mesefilmet, aminek a címe ez volt: **„A Grincs, aki el akarta lopni a karácsonyt”**.

Olvastam egy angol nyelvű prédikációt a napokban, amely Heródest párhuzamba állította ezzel a Grincessel. Ugyanis Heródesnek is ez volt a célja: hogy elpusztítsa Jézust, és ezzel ellopja az emberek karácsonyát, az egyetlen reménységét az Istennel való megbékélésre. – Gondoljuk csak meg, ha megtörtént volna, mi állna a karácsonyi üdvözlőlapon? Egy szintén amerikai üdvözlőlapon olvastam ezt a szöveget: *„Krisztust ünneplő testvéreinknek áldott karácsonyt kívánunk. Zsidó barátainknak boldog Hanukkát. Ateista barátainknak pedig sok szerencsét!”* – Krisztus nélkül valóban nem maradna más, csak a szerencse, amiben bízhatnánk!

A Grincsnak is, Heródesnek is a szívével volt a baj. Aki látta a filmet, emlékszik rá: a Grincsnak másfél számmal kisebb volt a szíve, és nem tudott szeretni. – Heródesnek is a szívével volt a baj. Azt olvastuk róla, hogy amikor meghallotta Jézus születésének híreit, „nyugalanság fogta el”. A görög szó azt jelenti: megdöbbsent, beleremegett a félelembe – vagy ahogy a Károli mondja: „megháborodott”. – MIÉRT? Mert azt hallotta, hogy új király született – aki előtt még neki is fejet kell hajtania. Hát egy ilyen hír minden királyban ugyanazt a három indulatot szüli: félelmet, felháborodást és gyűlöletet. **Mert az ember nem szeret felállni a jól bejáratott trónusairól!**

Minden ember ilyen kiskirálynak képzei magát születésétől fogva. Ez a bűn következménye. És ugyanúgy ragaszkodik a trónusához, ahogyan Heródes. És fél attól, ami vagy aki letaszítaná onnan. Mert még nem próbálta, milyen megalázkodni, engedelmeskedni, alávetni magát valaki más akaratának. Ezek olyan dolgok, amiket az ember ma sem szeret megtenni. Ráadásul az Ördög, minden hazugság atyja segít neki ellopnia a

karácsony igazi lényegét: és mindent megtesz, hogy Jézus belepusztuljon, manapság leginkább az ajándékozásba. – Ahogyan a buszon mondta valaki a telefonba, hogy tegnap majdnem összeesett a kimerültségtől a sok vásárlás miatt. Ez az Ördög taktikája: hajt bennünket a végkimerülésig, csak Jézust imádni ne legyen idő!

Valaki azt írta a mai, trónusát féltő Heródesekről, hogy **konzumateisták**. Mi az, hogy konzumateista? Az a bálványállító, aki az év többi napján semmilyen élő kapcsolatban nincs, nemhogy Istennel, de még a bálványával sem. Nincs egyébként a többi emberrel sem. Haszonelvű, praktikus életet él. Akciós terméket fogyaszt, akciós terméket termel, és akciós érzelmeit adja tovább az éppen fizetőképes partnereinek. Fürkészi és kritizálja a fensőbbiséget, és megveti a maga alatt lévőket. Néhány személyre szűkíti le a világegyetemét, kívül rekesztve magából minden nem vér szerinti testvért, és mindenkit, akihez semmiféle haszon vagy érdek nem fűzi. Pénzt keres – néha talál, de sohasem eleget, legalábbis sohasem elégedett azzal, amilye van. És ebben a nagy karácsonyi rohanásban olyan ritkán látni boldog embert. De hát ezek a konzumateisták valahogy nem tudnak boldogulni.

Kinek fontos a karácsony ünnepe? A hívőknek, meg a Plázáknak. A hívőknek azért, mert érintkezésbe lépnek valakivel. Még erősebben, mint máskor. Ők – mi – vagyunk kevesebben. A többségnek a Pláza marad. Nem kétséges, szép nagy templom, még az Esztergomi Bazilikánál is nagyobb. És ami a lényeg: nem követeli a trónokat! Sőt, akciósan mindig lehet újabbakat és kényelmesebbeket venni. A Pláza kiszámítható, az ember választ és fizet: és a saját tetszésének hódol. – Istennel más a helyzet: az Atya választott, Jézus fizetett – hogy az Ő tetszése és akarata szerint élhessünk. Ez azonban a többségnek nem kell.

Aki Jézus előtt leborul, a saját élete feletti uralmat elveszíti, vagy inkább átengedi Neki. Sokan nem kívánják ezt. Jézus Krisztus asszisztálhat a problémáikban, megmaradhat vallásos életük részének, elég vele találkozni évente egy-két jeles alkalommal, de nem válhat élet-halál Urává az életükben. Már pedig ennél kevesebb szóba sem jöhet. Karácsonykor Isten emberré lett. Nagypénteken megfizetett valamennyiünk bűneiért. Húsvétkor azonban az Atya mellé ült, és uralkodik azóta is. – Félted magadat Tőle?

Vajon mit félt az ember Jézustól? Mindannyiunk valami mást. Miben fenyeget ő téged? Mit veszítenél el, ha leborulnál előtte? Mit kellene azonnal elhagynod, miben kellene rögtön változnod? Lépj elé, és válaszolj neki erre a kérdésre! Isten óvjon meg attól, hogy Jézus uralmától való félelmedben megmaradj önmagad imádásának, az önmagadba vetett hited a rabságában! Mert akkor együtt fogsz pusztulni az elszáradó karácsonyfáiddal. Ez az igazság. Ezt választotta Heródes is.

3. Akiket nem érdekel, hogy Jézus Úr

Befejezésül a történet szereplőinek harmadik csoportjáról szeretnék beszélni, akik nem ismerik el, hogy Jézus Krisztus Úr, de akik nem is rettegnek ettől, - akiket egyszerűen csak nem érdekel ez a lehetőség. **Talán ebben a történetben ez a leginkább meglepő: ők ugyanis Izrael írástudói és főpapjai.** Az akkori vallásos réteg.

Meglepő, hogy részükről nem látunk semmi reakciót arra a hírre, ami egész Jeruzsálemet és Heródest egyaránt izgalomba hozta. Biztos, hogy tudják, miért kérdezősködik Heródes a Messiás születési helye után, hiszen egész Jeruzsálem tudott a bölcsekről. Hogyan lehetséges akkor, hogy megadják a pontos és helyes választ, de eszük ágában sincs nekik is útra kelni, hanem minden úgy megy tovább, mint korábban, ahogyan megszokták. Semmi és senki nem változtathat jól kialakult teológiájukon, ceremóniáikon, kegyességi szokásaikon. Még az Isten sem!

Sokan töltik el hasonlóan az idej Karácsonyt, és sokan élik az életüket hasonlóan: mindegy mit mondanak az írások, szólhat akármilyen prédikáció, és jöhet ide akármilyen pogány bizonyosságot tenni, hogyan vezette őt Isten Jézushoz, egy vállrándítással folytatnak mindent ugyanúgy, ahogy addig tették. Ha kérdezik, mit mond a Biblia erről meg arról, akkor hasból megmondják, hiszen megmondták a Jézus születéséről szóló próféciát is – de senki nem látja őket sírni a bűneik felett, elsőként jelentkezni a szolgálatokra, segíteni az elesetteket; ha szól a felhívás a bizonyágtételre, nem tesznek bizonyosságot, ha szól a felhívás az imádságra,

nem imádkoznak! – Majd ha a jól begyakorolt liturgiájuk odaér! Majd ha az ő elvárásainak megfelelő emberek fogják mondani az ő elvárásainak megfelelő üzenetet, ami majd ő ítélőszékük előtt megáll – akkor majd mozdulnak.

Szomorú látni, amikor Isten népe így viselkedik. Szomorú látni, hogy vannak olyan emberek, akik hónapok, évek alatt meghallgatnak megszámlálhatatlan igehirdetést, és nem lehet felfedezni az életükben, hogy azok valamilyen hatással is lettek volna rájuk. Nem változnak semmit, a szokásaik, a beszédtemáik, a reagálásuk előre kiszámítható. Az ilyen embereket Isten nem tudja vezetni. **Soha nem élték át azt, amit azok a pogány bölcsek átéltek, és éppen ezért nem is értik őket.** És ugyanezért nem is érdekli őket.

Ma divat lett a vallásosság. A hit, Jézus imádása és az engedelmesség, az nem. Az ilyen Isten szavára azonnal reagáló, a hívó szóra azonnal mozduló, a fáradtságot nem kímélő, a nem kritikus, hanem célba érkező és gyümölcsstermő hit nem lett divatos ma sem. Pedig Isten éppen ezért adta oda egyszerű Fiát. Hogy még a legsötétebb szellemi háttérből jövők is Jézushoz találhassanak. Karácsonynak éppen ez a legnagyobb ajándéka. Amit a bölcseknek is adott, amikor még nagyon távol éltek Tőle: (1)kijelentés, (2)vezetés, (3)megtartás a hosszú úton, (4)a célba érkezés öröme, (5)a Jézussal való találkozás élménye, (6)és a megáldott élet! Karácsonynak ez a hat életre szóló ajándékát kínálja ma is a mi Urunk nekünk! – De ezt nem csak a távol élőknek, a tékozlóknak kínálja az Atya, hanem az otthon élőknek is ugyanerre van szükségük! Fogadjuk el Tőle, mert szeretettel kínálja! És mert most kínálja!

BEFEJEZÉS

A vasárnapi koncerten azt mondtam: **legyünk következetesek! Ha karácsony igaz, akkor óriási jelentősége van az életünkre nézve!** Van, aki ettől megijed és elbújik az ajándékai mögé. Lehet közömbösen vállat vonni, hallottuk ezt már ki tudja hány karácsonykor! És mehet ugyanúgy minden tovább. – De lehet most leborulni Jézus elé, és imádni Őt! Ahogyan tegnap este a kisfiam, Jonatán: amikor meglátta az építőjátékot, nagyon örült neki, de amikor meglátta azt a nagy piros buszt, amire hónapok óta vágyott, félretette az építőjátékot, és rohant a buszért – de amikor meglátta a fényképezőgépet, amire fél évig spórolt, akkor már a busz sem volt fontos, mert a legdrágább ajándékért mindenben átgázolt!

Bár megtanulnánk mindenben átgázolni Jézusért! Mert az ilyeneké az Isten országa! Persze nem egymáson, nem erről van szó: de az elvárásainkon, a megszokásainkon, a dogmatikáinkon, a bűneinken – mindent félrehajigálni, csak hogy Jézus elé borulhassunk le! Mert ezt jelenti lélekben és igazságban karácsonyt ünnepelni!

Tegyük ezt meg, és senki ne az időt számolja, csak imádkozzunk, köszönjük meg, amit az első karácsonykor az Isten odaadott nekünk: Jézust!